

prima instanță: E.Buzu
instanța de apel: M.Guzun, A.Nogai, Vl.Brașoveanu

dosarul nr. 2rac-143/16

Î N C H E I E R E

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală și Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către întreprinderea individuală „Tanasiev V”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către întreprinderea individuală „Tanasiev V” împotriva întreprinderii mixte „Standard-Vin Plus” societate cu răspundere limitată privind repararea prejudiciului material și încasarea dobînzii de întîrziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către întreprinderea individuală „Tanasiev V”, casată hotărîrea Judecătorei Orhei din 09 iunie 2015 și emisă o hotărîre nouă, de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 28 mai 2014, reclamanta ÎI „Tanasiev V” s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Standard-Vin Plus” SRL privind repararea prejudiciului material și încasarea dobînzii de întîrziere.

În motivarea acțiunii, reclamanta ÎI „Tanasiev V” a indicat că, anterior, într-un alt litigiu, prin hotărîrea irevocabilă a Judecătorei Orhei din 28.05.2013, pîrîta ÎM „Standard-Vin Plus” SRL a fost obligată să-i restituie următoarele bunuri în formă de chimicale și, anume: Titus 1 cg.; Ventop 30 litre; Nomolt 20 litre; Lignogumat 19 cg.; Antracol 50 cg.; Cerfun 10 litre; confidor 20° SL - 4 litre.

Din considerentul că, debitorul nu a dispus de bunuri care pot fi urmărite pentru satisfacerea creanțelor, la 26 iulie 2013, reclamanta prin intermediul executorului judecătoresc Guțu Vitalie, s-a adresat instanței de judecată în baza prevederilor art. 77 Cod de Executare, cu cererea de a schimba modul de executare a hotărîrii Judecătorei Orhei din 28.05.2013, prin încasarea din contul debitorului în beneficiul său a prețului bunurilor care a fost estimat în sumă totală de 72982,75 lei.

Drept rezultat, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2014, a fost admisă cererea cu privire la schimbarea modului de executare a hotărîrii

înaintată de către ÎI „Tanasiev V” prin intermediul executorului judecătoresc Guțu Vitalie și s-a schimbat modul de executare a hotărîrii Judecătorei Orhei din 28.05.2013, prin încasarea din contul debitorului ÎM „Standard-Vin Plus” SRL în beneficiul ÎI „Tanasiev V” prețul bunurilor în formă de chimicale în sumă de 72982,75 lei.

Afirmă reclamanta că, la 07 martie 2014, decizia Curții de Apel Chișinău sus-indicată a fost executată integral, ceea ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 23.

Prin urmare, în prezenta speță, solicită reclamanta ÎI „Tanasiev V”, încasarea din contul pîrîtei ÎM „Standard-Vin Plus” SRL în beneficiul său a sumei de 5065 lei – cu titlu de prejudiciul material din cauza schimbării cursului valutar și suma de 9898,96 lei – cu titlu de dobândă de întârziere.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 09 iunie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de către ÎI „Tanasiev V” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, ÎI „Tanasiev V” a depus apel, solicitînd în urma concretizării apelului, încasarea din contul pîrîtei ÎM „Standard-Vin Plus” SRL în beneficiul său a sumei de 5065 lei – cu titlu de prejudiciul material din cauza schimbării cursului valutar și suma de 5673,66 lei – cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 22 iulie 2013 – 07 martie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către ÎI „Tanasiev V”, fiind casată hotărârea Judecătorei Orhei din 09 iunie 2015 și emisă o hotărîre nouă, de admitere parțială a acțiunii. S-a încasat din contul ÎM „Standard-Vin Plus” SRL în beneficiul ÎI „Tanasiev V” dobînda de întârziere pentru executarea hotărîrii Judecătorei Orhei din 28.05.2013 în sumă de 9898,96 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la data de 24 februarie 2016 și, respectiv la 19 aprilie 2016, ÎI „Tanasiev V” a contestat-o cu recurs și recurs suplimentar, solicitînd admiterea acestora, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 în partea respingerii pretenției privind repararea prejudiciului material din cauza schimbării cursului valutar în sumă de 5065 lei, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri, prin care acțiunea privind repararea prejudiciului material și încasarea dobînzii de întârziere să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursurilor s-a indicat că, la examinarea pricinii în partea respingerii pretenției privind repararea prejudiciului material din cauza schimbării cursului valutar, instanța de apel a interpretat eronat norma de drept material.

În rest, consideră că, concluzia instanței de apel este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 CPC.

La 28 martie 2016, ÎM „Standard-Vin Plus” SRL prin intermediul reprezentantului său, avocatul Leu Vasile a prezentat referință la recursul declarat de către ÎI „Tanasiev V”, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil.

Susține reprezentantul intimitei că, recurenta ÎI „Tanasiev V” nu a invocat careva temeuri care să se încadreze în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, considerînd hotărârea primei instanțe întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 08 decembrie 2015 (f.d.121), iar recursul inițial a fost depus la 24 februarie 2016 (f.d.131), însă la dosar nu există data recepționării de către ÎI „Tanasiev V” a deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către ÎI „Tanasiev V” a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului initial și a celui suplimentar în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate de către ÎI „Tanasiev V”, urmează a fi declarat inadmisibile.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către ÎI „Tanasiev V” sunt declarative, or, acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decît atît, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs inițială și cea suplimentară depuse de ÎI „Tanasiev V”, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de ÎI „Tanasiev V”, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către întreprinderea individuală „Tanasiev V”, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî